

10. Komiteen består af 10 uafhængige eksperter, som vælges af deltagerstaterne. De virker i deres personlige egenskab.

Kapitel III

Forebyggelseskomiteens mandat

Ifølge *artikel 11* skal forebyggelseskomiteen aflægge besøg på tilbageholdelsesstederne, jfr. artikel 4, og fremsætte anbefalinger til den pågældende deltagerstat om beskyttelse af frihedsberøvede personer mod tortur. Komiteen skal endvidere samarbejde med de nationale besøgsmekanismer og tilbyde dem uddannelse og teknisk bistand samt fremsætte bemærkninger og anbefalinger til deltagerstaterne vedrørende nationale besøgsmekanismeres kapacitet og mandat til at forebygge tortur. Forebyggelseskomiteens kontakt med nationale mekanismer kan om nødvendigt ske i fortrolighed. Endelig skal forebyggelseskomiteen i almindelighed samarbejde med andre globale, regionale eller nationale organisationer, som bekæmper tortur.

Artikel 12 forpligter deltagerstaterne til at modtage forebyggelseskomiteen og give den adgang til tilbageholdelsesstederne, jfr. nærmere art. 14, at give komiteen uhindret adgang til de fornødne oplysninger, jfr. nærmere art. 14, at tilskynde og fremme kontakten mellem forebyggelseskomiteen og nationale forebyggende mekanismer samt at behandle komiteens anbefalinger og indgå i en dialog med komiteen om gennemførelsen af disse.

Disse forpligtelser svarer til forpligtelserne under den gældende ordning med Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur.

Artikel 13 indeholder regler om forebyggelseskomiteens besøg. Forebyggelseskomiteen skal fastlægge et besøgsprogram, første gang således at rækkefølgen af de stater, som skal besøges, fastlægges ved lodtrækning. Komiteen kan endvidere aflægge et kort opfølgingsbesøg efter et af de regelmæssige besøg.

Artikel 14 præciserer deltagerstaternes forpligtelser over for forebyggelseskomiteen. Komiteen skal have uhindret adgang til alle oplysninger om antallet af frihedsberøvede personer, om tilbageholdelsesstederne, om behandlingen af frihedsberøvede personer og deres forhold under frihedsberøvelsen samt til alle tilbageholdelsessteder. Komiteen skal have mulighed for at føre samtaler alene med de frihedsberøvede og enhver anden relevant person samt frihed til at vælge de steder, den ønsker at besøge, og de personer, den ønsker at tale med. Disse forpligtelser svarer til forpligtelserne under den gældende ordning med Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur.

Ifølge stk. 2 kan en deltagerstat kun gøre indsigelse mod et besøg på et bestemt tilbageholdelsessted under ganske snævre og præcise betingelser.

Artikel 15 forbyder sanktioner mod enhver, som har givet oplysninger til forebyggelseskomiteen, hvad enten oplysningerne er rigtige eller forkerte.

Ifølge *artikel 16* skal forebyggelseskomiteen i fortrolighed meddele deltagerstaten og eventuelt den nationale besøgsmekanisme sine anbefalinger og bemærkninger. Hvis deltagerstaten anmoder om det, offentliggør forebyggelseskomiteen sin beretning sammen med deltagerstatens eventuelle bemærkninger. Forebyggelseskomiteen fremlægger endvidere en offentlig årsberetning til komiteen mod tortur.

Hvis en deltagerstat undlader at samarbejde med forebyggelseskomiteen, herunder ikke tager skridt til at følge komiteens anbefalinger, kan komiteen mod tortur fremsætte en offentlig udtalelse om sagen eller offentliggøre forebyggelseskomiteens beretning.

Kapitel IV

Nationale forebyggende mekanismer

Senest et år efter protokollens ikrafttrædelse skal hver deltagerstat i medfør af *artikel 17* oprette, udpege eller opretholde en eller flere nationale forebyggende mekanismer.

Artikel 18 – 20 indeholder bestemmelser om de nationale forebyggende mekanismeres virksomhed. De skal være uafhængige og have de fornødne ressourcer. Ifølge *artikel 19* skal de som minimum have kompetence til regelmæssigt at undersøge behandlingen af frihedsberøvede personer, til at fremsætte anbefalinger til de relevante myndigheder om forebyggelse af tortur og til at fremsætte forslag og bemærkninger vedrørende eksisterende eller foreslået lovgivning. Mekanismerne skal have samme adgang til oplysninger mv. som forebyggelseskomiteen, jfr. artikel 14 samt ret til kontakt med denne, jfr. *artikel 20*.

Det fremgår af § 18 i Lov om Folketingets Ombudsmand, at ombudsmanden kan undersøge enhver institution eller virksomhed samt ethvert tjenestested, der hører under ombudsmandens virksomhed. Politiet og kriminalforsorgen hører under ombudsmandens virksomhed, jfr. lovens § 7. I forarbejderne til loven, jfr. Folketingstidende 1995-96, Tillæg A, sp. 1700 ff., er det forudsat, at Folketingets Ombudsmand foretager systematiske inspektioner af fængsler og arresthuse. Endvidere omfatter ombudsmandens inspektionsvirksomhed kriminalforsorgens øvrige institutioner samt detentionslokaler og venterum på landets politi-